

MYKOLOGISCHE

MEDEDELINGEN

TWEEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

NOVEMBER - DECEMBER 1968

Uitgever: A. Vervliet Twee Kronenstraat, 55 Antwerpen

mykologische mededelingen

van de antwerpse mycologische kring v.z.w.
secretariaat : m.morren, alfons schneiderlaan 146 deurne - antwerpen
tel : 35 95 64
redactie : a. vervliet, twee kronenstraat 55 antwerpen
(post ekeren)

.....

tweemaandelijks tijdschrift   nr. 2   november december 1968

bladwijzer

editoriaal	b1	2
boekennieuws: j. schavey	b1	4
mededeling: a. vervliet	b1	8
kleurdia's maken tijdens		
mykologische uitstappen: l. beurghs	b1	9
kulinaire rubriek: mevr. f. dierckx - a. vervliet	b1	17
vondsten: j. bruylants - a. vervliet	b1	20
grieven: pater l. janssen	b1	23
de antwerpse mykologen: j. jaeken	b1	24
geuren: speurhond		
lijst 22: paddenstoelententoonstelling, provinciaal instituut voor		
tropische geneeskunde: j. moens	b1	28
lijst 24: meerdaagse tocht naar junglinster		
j. moens	b1	32
ledenlijst	b1	41

E D I T O R A A L

Allereerst een warm dankwoord aan de leden, voor het sympathieke onthaal dat de "Mykologische Mededelingen" hebben gevonden. Vriendelijke dank ook voor de raadgevingen, qua vormgeving en tekst, die in de mate van het mogelijke werden gevolgd

Voor de verbetering van de uiterlijke presentatie komt alle lof toe aan Maria Van den Eynde (haar juiste naam ditmaal) en Jos Van den Bergh die hun rechtstreekse medewerking verleenden.

Het typewerk voor nr.2 is verzorgd door de vaardige handen van Livina Van den Wijngaert. Deze keer ging het zonder de overdreven haast om klaar te komen voor de tentoonstelling zodat bijna geen storende fouten zullen aanwezig zijn.

Door L. Beurghs werd onmiddellijk gevolg gegeven aan het in mineurtoon gesteld verzoek om een fotorubriek. Het is een zelfzeker, robuust en uitdagend hoofdartikel geworden : de gedroomde tekst die replieken uitlokt. .

De boekbesprekingen van J. Schavey zijn misschien wel iets te lang uitgerokken, ze zullen in de toekomst ook sterker gecondenseerd worden.

Mondelinge mededelingen werden met genoegen verwerkt zoals duidelijk blijkt, naar de eerste schriftelijke medewerking inzake vondensten kwam van J. Bruylants. Bijzonder sympathiek omdat er een bij betekenis in schuilt "Ik kan niet meer uit de voeten en toch breng ik nieuws, U daarentegen, wandelt overal en u weet niets te vertellen".

Dat kan niet gezegd voor de kookkunst, want wij krijgen nog vele recepten voor lekkernijen, nietwaar Mevr. Dierckx ?

Jeugd bladzijden met een opstel van onze vriend Jefke en een ietwat moeilijke les over geuren. Een woordje van troost : volgende keer leren wij zoeken.

Er werd verzocht om inleidende beschrijvingen, van veel voorkomende paddestoelen, voor beginners. Dit werd reeds vroeger in overweging genomen naar het eist werk. Het mag allereerst geen loutere boekenwijsheid zijn, het dient systematisch opgebouwd te worden, het vraagt zelfs illustratie en tenslotte moet het ook voor bevoegde mykologen de moeite van het lezen waard zijn. U zal zich dus voorlopig moeten tevreden stellen met de belofte dat het komt.

Op verzoek van de voorzitter, werd een alfabetisch gerangschikte ledenlijst bijgevoegd.

Ter inleiding van de rubriek "Grieven" werd een tekst van E.P.L. Janssen opgenomen. Hierdoor wordt onderstreept dat wie het wenst "zijn gedacht mag zeggen".

De lijsten met op uitstappen gevonden soorten - het waarom van ons blad - worden precies met een jaar vertraging gepubliceerd. Weer eens een boel moeilijkheden zelfs financiële. Toch kan ook hier worden beloofd dat er wordt getracht de tochtverslagen "up to date" te brengen

De Redactie.

B O E K E N N I E U W S

A. Bellemere. Studie over de ontwikkeling der Apothecia van de Inoperculata B.S.M.P. face 3 p. 393.

Ter inlichting, wat zijn Inoperculata ?

De Ascomyceten kunnen in twee grote groepen worden verdeeld, steunend op de wijze waarop de sporen de asci verlaten.

Bij de hogere Ascomyceten (vb. de Pezizales) is de ascus aan de bovenkant met een rond dekseltje (operculum) gesloten. Bij rijpheid klapt dit deksel open. Deze zijn de Operculata.

Daartegenover staat een grote groep Ascomyceten, de Inoperculata, waarvan de rijpe sporen de asci verlaten langs een porus of kraag. Deze porus is voordien afgedekt met een soort prop. Opvallend is dat deze porus, bij de meeste soorten, sterk blauw verkleurt in Melzer reagens en aldus zeer duidelijk waar te nemen is.

Het artikel, een vergelijkende studie over de ontwikkeling van de laatste groep Ascomyceten, bevat drie delen. In het eerste deel geeft de auteur toelichtingen over de gebruikte mikroskopische techniek (methode van inkclusie, sneden, kleuring enz.) later volgt een uitvoerige verklaring van de terminologie.

Het tweede deel vormt de eigenlijke studie. Twee grote groepen worden behandeld : de Discostronata (*Bulgaria inquinans*) en de Discopodata (*Mollisia*). In totaal werden 45 soorten beschreven.

Bij de studie der verschillende types volgt de auteur onderstaand plan :

- a) Beschrijving van het materiaal met tekening en uitvoerige mikroskopie.
- b) Bibliografische dokumentatie.
- c) Analytische studie van de ontwikkeling der apothecia.

d) Kenmerken van deze ontwikkelingen.

e) Soorten van hetzelfde type.

f) Betrekking tot andere types

Verschillende konklusies vormen het derde en het laatste deel van het artikel.

Over het algemeen zijn de Apothecia gevormd uit mycelium en niet uit een van te voren bestaande Ascogonus.

De meeste jonge vruchtlichamen zijn gesloten.

Bij de meeste soorten bestaat het volwassen apothecium uit een bekertje, binnenin bekleed met het hymenium. Hier zijn morfologisch verschillende types waar te nemen, naargelang de belangrijkheid van de secundaire vormen (parathecium enz.)

Het is mogelijk dat men te maken heeft met verschillende afstammings. De auteur vindt het voorbarig hierop verder in te gaan, hij zegt : "Met de huidige stand van zaken heeft dit besluit een nog te zeer spekulatief karakter. Het is noodzakelijk meer dokumentatie dienaangaande bijeen te zoeken, alvorens te trachten, op een accurate manier, de verschillende relaties op te bouwen die de Inoperculata verenigen.

J. SCHAVEY.

In het vierde deel van de B.S.M.F. 1967 wordt de verschijning gemeld van het jubileumnummer van Sterbeckia "Gewijd aan onze voortreffelijke kollega L. Inler".

Verdár wordt ook het artikel van L. Inler, *Coprinus brassicae*, Peck aangehaald.

Het Duitse "Zeitschrift für Pilzkunde" Heft 3 & 4 1967 bevat een veel uitvoeriger artikel van dr. M. Moser, dat wij vrij vertalen als volgt :

In 1966 vierde de A.M.K. zijn 20-jarig bestaan. Te dier gelegenheid werd een jubileumnummer van het verenigingstijdschrift uitgegeven. De geschiedenis van de kring is nauw verbonden met de naam L. Inler. Aan de hand van deze laatste verscheen een uitgebreide uiteenzetting over de voorgeschiedenis van de A.M.K. Dit artikel is verder nog interessant omdat het tevens een groot deel bevat van de geschiedenis der ontwikkeling van de mykologie in België. Tot deze kring behoren : de Inocybespecialiste J. Bruylants, G. Andries, N. Tuymans, J. De Marbaix en andere bekende paddestoelkenners. Sinds 1961 geeft de kring het tijdschrift Sterbeckia uit. Het is gesticht door J. Moens en wordt gesteund door het Ministerie van Opvoeding & Cultuur. Het huidige nummer bevat verdernog, van L. Inler, een studie van de *Coprinus brassicae*, Peck met gekleurde tekening en ook een diepgaande analyse van het werk over de aardtongen van R.A. Maas Geesteranus. De rest van het "Zeitschrift für Pilzkunde" is geheel gewijd aan de mykoloog Julius Schäffer.

Liesl. Schäffer zijn echtgenote, Arno John, Gustav Seehuber en Meinhart Moser verleenden hun medewerking.

Julius Schäffer werd geboren te Markgröningen op 3 juni 1882 als zoon van een herbergier. Aanvankelijk waren zijn studies gericht op de theologie maar hij ging later over naar het onderwijs.

In 1910 slaagde Schäffer in het staatsexamen en werd in 1912 benoemd tot leraar in natuurwetenschappen in het gymnasium te Potsdam. Dit ambt heeft hij waargenomen tot 1939. Van dan af wijdde hij zich uitsluitend aan de mykologie. Julius Schäffer overleed op 21 oktober 1944 ingevolge een vergiftiging.

Als mens kan men Julius Schäffer met één anekdote karakteriseren. Wanneer hij werd aangesproken met "Herr Professor " of met "Herr Studienrat" iets waar de Duitsers erg prat op gaan, was zijn antwoord steeds : "Mein Name is Schäffer".

Als mykoloog was hij de spil waaromheen de ganse Duitse mykologie draaide gedurende de eerste helft van de 20ste eeuw.

Naast de Russulasoorten, waarvan hij in zijn tijd de specialist was, had hij zich ook gespecialiseerd in de geslachten Agaricus, Tricholoma en Cortinarius. Hij schreef verder talloze andere bijdragen over mykologie.

Tot slot de woorden van Arno John : "Julius Schäffer was een uitstekende mykoloog en wetenschapsman. Hij was echter niet enkel van beroep de verstandige leraar en opvoeder, maar hij reikte veel verder én bij paddestoelvrienden én bij een ieder die met hem in contact kwam. Door zijn goede helpende en meevoelende aard was hij mens en humanist in de volle zin van het woord.

J. SCHAVEY.

M E D E D E L I N G

De bibliotheek is er ook voor de verafwonende leden ! Een kaartje of een brief aan J. Schavey en U krijgt het gevraagde boek toegestuurd. De verzending gebeurt steeds aangetekend. De uitleenternijn is bepaald op één maand.

Naast de steeds groeiende rij boeken en de reeksen tijdschriften bevat onze boekerij nog een uiterst belangrijk element waarmee zeer weinig leden vertrouwd zijn.

In een per soort gerangschikt kaartenstelsel wordt door de bibliothekaris, elke aanhaling van een zwam in de tijdschriften, waarop de kring geabonneerd is, zorgvuldig opgetekend. Nog eens : een vraag, een kaartje of een brief aan J. Schavey en U ontvangt een belangrijke brok informatie: de opsonning van alle artikels in de bibliotheek aanwezig, waarin over de verschillende paddestœlen wordt gesproken, die uw aandacht gaande maken.

U geniet aldus van het noeste werk jarenlang door J. Bruylants geleverd. Het wordt met evenveel ijver door de huidige bibliothekaris voortgezet.

A. VERVLIET

KLEURDIA'S MAKEN TIJDENS MYKOLOGISCHE
UITSTAPPEN

In het eerste nummer van de "Mykologische Mededelingen" werd verzocht om raadgevingen over het maken van dia's. Alhoewel slechts een bescheiden amateurfotograaf wil ik toch de door mij gebruikte methode uiteenzetten, in de hoop dat meer ervaren leden mij op de tekortkomingen ervan zullen wijzen en tevens aan te brengen verbeteringen willen voorstellen.

Er wordt verondersteld dat de lezer wel enige elementaire kennis van de fotografie bezit. Wie last heeft met begrippen als : diafragma, spleetsluiters, scherptediepte, kleurtemperatuur, enz, moet liefst eerst een eenvoudige handleiding doorlezen zoals bv. het "Prisma Fotoboek" of een ander dergelijk boekje.

De titel van mijn uiteenzetting noopt mij onmiddellijk tot enige nadere uitleg. De nadruk wordt gelegd op "kleurdia's" omdat zwart-wit-fotografie een apart terrein is met andere mogelijkheden en vooral omdat kleuren voor ons zo belangrijk zijn. Het toevoegen van "tijdens mykologische uitstappen" was noodzakelijk omdat het gaat om fotograferen in bijzondere omstandigheden. De uitrusting van een fotograaf die er op uit trekt om paddestoelen te fotograferen en meer in het bijzonder dichtbij-opnamen te maken, zal heel wat uitgebreider zijn dan die van een mykoloog die tijdens een uitstap één of andere interessante vondst op een plaatje wil vastleggen. Voor een mykoloog is het meesleuren van bv. een stevig statief, balgapparaat, instelslede, een of meer flitsen, teleobjectief, enz., uit den boze.

Een voor onze leden bruikbare methode moet m.i. aan de volgende vereisten voldoen :

1. gebruik van weinig omvangrijke apparatuur,
2. er moet uit de hand kunnen gefotografeerd worden, ook voor dichtbij-opnamen (bewegelijke camera),
3. er moet snel kunnen gewerkt worden,
4. men moet alleen kunnen werken.

Inderdaad, de tas die wij meenemen is géén fotozak doch bedoeld voor het bewaren van boterhammen, één of meer flora's en de nodige dozen voor het opbergen van de verzamelde buit. Paddestoelen worden in de natuur gefotografeerd en dit soms op de meest onmogelijke plaatsen : slijk, grachten, drassige grond, rot hout, enz. Opstelling op statief is verder ook niet mogelijk omdat dit te veel tijd vergt. Wij zouden wel zéér ver achterop geraken vooraleer wij enkele foto's hadden gemaakt. Bijzonder voor dichtbij-opnamen zijn dus weinig gunstige voorwaarden aanwezig en wij zullen bijgevolg moeten afwijken van de voorschriften die wij in de leerboeken voor fotografie vinden. Voor ons is handig én snel werken geboden, zonder veel ballast en zonder beroep te moeten doen op een helper, die heeft als mykoloog wel wat anders te doen !

Waaruit zal nu onze "eenvoudige" uitrusting bestaan ?

Camera

Het type van camera dat het meest geschikt is voor het fotograferen van paddestoele is de eenogige reflexcamera met verwisselbare optiek. Deze heeft het voordeel dat precies hetzelfde beeld dat op de film terecht komt op het matglas te zien is.

Paddestoelen fotograferen wij liefst in close-up en hoe dichtter wij bij het onderwerp komen hoe meer details tevoorschijn treden. Bij de meeste camera's kan de lens niet verder naar voren geplaatst worden dan voor een normale opname tussen oneindig en 1 meter nodig is. Om toch dichterbij te kunnen komen zijn er twee oplossingen .

a) voorzetlenzen

Een voorzetlens verkort de brandpuntsafstand van het objectief en men kan dus op kortere afstand scherp stellen. De sterkte van een voorzetlens wordt uitgedrukt in dioptrieën. De brandpuntsafstand vinden wij door 100 te delen door het aantal dioptrieën. Een voorzetlens van 2 dioptrieën heeft dus een brandpuntsafstand van 50 cm en geeft voorwerpen op 50 cm scherp weer, dit wanneer de instelling van de camera op oneindig staat. De beeldkwaliteit wordt natuurlijk beïnvloed door de gebruikte voorzetlens: door, vóór een prima objectief, een gewoon brilglas te plaatsen kan men geen scherpe foto's maken! Bij de meeste camera's van goede merken, worden door de fabrikant aangepaste voorzetlenzen geleverd.

Een nadeel van de voorzetlens is dat men de grootte van de afbeelding op het negatief niet sterk kan opvoeren. Een voordeel is dat ze kan gebruikt worden op camera's zonder verwisselbare optiek en dat bijna geen verlenging van de belichtingstijd nodig is.

b) Verwisselbaar objectief en tussenringen.

Als wij met de camera dichterbij komen moet de afstand tussen lens en film groter worden. Daarom gebruiken wij tussenringen die de lens met het camerahuis verbinden. Bij een uittrek van 2 x de brandpuntsafstand wordt een voorwerp scherp afgebeeld op ware grootte.

Door verlenging van de uittrek krijgen wij minder licht op de film dan het ingestelde diafragma aangeeft en klopt het diafragmagetal niet meer. Wij moeten de belichtingstijd die wij in een normaal geval zouden geven (gevonden met de belichtingsmeter) vermenigvuldigen met het kwadraat van de balguittrek. Voor een lens met 50 mm brandpunt waarbij wij 50 mm tussenringen gebruiken wordt dus $2 \times 2 = 4$ maal langer belicht.

Daar paddestoelen meestal op donkere plaatsen groeien zullen wij het probleem van de belichting oplossen door een flits te gebruiken. Daarover straks meer.

Objectief

Hoe langer de brandpuntsafstand, hoe meer tussenringen wij nodig hebben om een paddestoel op ware grootte (1:1) te kunnen fotograferen. Een camera met objectief van 135 mm waarop 135 mm tussenringen werden aangebracht, uit de hand gebruiken is praktisch niet mogelijk, Wij zullen dus de voorkeur geven aan een objectief met kortere brandpuntsafstand, bv. de meest gebruikte in kleinbeeldcamera's : 50 mm. Hierbij is een automatisch diafragma bijna onmisbaar.

Er zijn thans uitschuifbare macro-objectieven verkrijgbaar, die toelaten, zonder tussenringen op méér dan ware grootte te fotograferen (bv. Macroquinar) ze zijn echter zeer duur.

Flits.

Om bij het maken van dichtbij-opnamen uit de vrije hand bewegingsonscherpte te vermijden moet men beroep doen op een electronenflits. Voor ons doel gebruiken wij best een kleine, compact gebouwde electronenflitser met nikkelcadmiunaccu. Met zo'n flitser kunnen wij $\pm$ 50 maal flitsen; daarna verbinden wij hem met een kabeltje aan het stopkontakt en laden hem opnieuw op. Deze electronenflitsers hebben over het algemeen een zeer lange levensduur.

Flitsarm

Een flitsarm is een metalen stang waarvan het ene einde in het camerahuis wordt geschroef en waarop aan het andere eind de flits wordt geschoven.

Tot daar een kort overzicht van de uitrusting die wij nodig hebben om toonbare dia's te kunnen maken. En nu een beetje praktijk.

De camera die ik meestal mee op uitstap neem is de RYA IIa, een eenvoudige maar degelijke eenogige reflex met vaste prismazoeker en spleetsluiser. Het matglas van de zoeker is voorzien van een instelwiel en een fresnelloop. Het toestel is voorzien van een objectief DOMIPLAN 2,8: 50. met automatisch diafragma en bajonetvatting. Deze bajonetvatting is handig en bevordert snel afnemen van het objectief.

De door de fabrikant geleverde tussenringen dienen in elkaar geschroefd wat tamelijk omslachtig is. Door het tussenvoegen van deze ringen kan ook het automatisch diafragma niet meer worden benut; om hieraan te verhelpen moet het objectief door middel van een speciaal staafje met het camerahuis verbonden worden. Dit betekent allemaal tijdverlies. Daarom was ik tevreden in Duitsland een stel tussenringen te vinden waarvan alle delen met bajonetvatting in elkaar passen. (Berolina automatic extension tube for "E"). Dit stel bestaat uit drie ringen : 8 mm, 16 mm en 32 mm. Door deze te combineren kan ik een uittrek bekomen van 8,16,24,32,40, 48 en 56 mm, waardoor ik tot méér dan ware groote kan fotograferen. Bovendien is aan de buitenkant van elke ring een verend staafje geplaatst dat aansluit op het automatisch diafragma, waardoor dit steeds kan werken zonder het gebruik van verdere hulpmiddelen nodig te maken.

Het afnemen van het objectief en het plaatsen van de tussenringen is nu nog een kwestie van enkele seconden geworden, alles "klikt" zeer vlot in elkaar.

Als flits gebruik ik een MECABLITZ 117 met richtgetal 10-12 voor film van 16 Din. (12-15 bij 18 din). Dit betrekkelijk laag richtgetal is weloverwogen gekozen. Het laat toe, ongeacht de gebruikte uittrek, de flits - op de flitsarm bevestigd - bestendig naast de camera te houden. Bij verlenging van de uittrek wordt de flitsarm naar voren gebogen en, zodoende, de flits dicht bij het onderwerp gebracht.

Deze empirisch ontwikkelde methode geeft mij volledige voldoening.

Bij het flitsen wordt steeds op 1/30 seconde gefotografeerd. Ik gebruik ook steeds hetzelfde diafragma, nl. 16. Men moet wel rekening houden met het feit dat een wit voorwerp het flitslicht fel weerkaatst. Wanneer ik bv. de lamellen van een Ananiet fotografeer zal ik het diafragma niet op 16 plaatsen, maar wel op 22, dus met een kleinere opening.

Bij het gebruik van een flits met een hoog richtgetal is het niet mogelijk deze naast de camera te bevestigen omdat men zodoende overbelichte dia's zou krijgen. Men zou bijgevolg verplicht zijn beroep te doen op een helper, die de flits op een grotere afstand van het onderwerp houdt.

Voor mijn opnamen van paddestoelen gebruik ik praktisch altijd mijn electronenflits en wel om volgende redenen :

- a) door de bijzonder korte flitstijd van de electronenflits, nl. $\pm 1/1000$ seconde is het mogelijk bewegingsonscherpte te vermijden. Het beeld wordt letterlijk "bevroren".
- b) voor een zo natuurgetrouw mogelijke kleurweergave is het nodig dat wij,, en ook onze kleurenfilm, alle kleuren van het onderwerp duidelijk kunnen zien. Bij een opname in een bos, onder gebladerte, in zware schaduw, enz, is de juiste "kleurtemperatuur" niet aanwezig. Het flitslicht daarentegen is constant van sterkte en van kleur en biedt de mogelijkheid om met kleurenfilm bijna steeds goede resultaten te bereiken.

Voor het fotograferen van paddestoelen is het gebruik van een klein diafragma beslist noodzakelijk, want bij kleiner diafragma wordt de scherpte diepte groter. Bij een opname op ware grootte (1:1) met een objectief van 50 mm, bedraagt de scherpte diepte door opening (diafragma) 4 slechts 0,5 mm terwijl ze door opening 16 reeds 2,1 mm bedraagt of 4 maal meer.

Bij het vinden van een paddestoel schat ik de afmetingen en bepaal dan in functie hiervan welke tussenringen ik zal gebruiken. Vanzelfsprekend dient er rekening gehouden met het feit of het de opname van een groepje betreft of de beeldvullende opname van één exemplaar. Ik schat dus de te fotograferen oppervlakte en na een tijdje oefening gaat het kiezen van de tussenringen bijna automatisch. Volgende tabel geeft een idee van het verband tussen de oppervlakte en de gebruikte tussenringen, waarbij dan tevens de verhouding der afbeelding tot de ware grootte is vermeld.

Objectief = 50 mm.

Tussenringen in mm.	afbeeldings- verhouding	formaat van de gefoto- grafeerde oppervlakte mm x mm
5	0,1	240 x 360
10	0,2	120 x 180
15	0,3	80 x 120
20	0,4	60 x 90
25	0,5	48 x 72
30	0,6	40 x 60
35	0,7	34 x 51
40	0,8	30 x 45
45	0,9	27 x 40
50	1(ware grootte)	24 x 36

Door de zeer geringe scherptediepte bij dichtbijopnamen komt het er op aan dat na het scherpstellen en tijdens het afdrukken de camera zo onbewegelijk mogelijk wordt gehouden. Men zoekt daarom bv. met de armen steun op de grond en houdt gedurende het afdrukken even de adem in. Met een kleine uit-trek is het betrekkelijk gemakkelijk om scherpe dia's te maken maar bij een opname 1:1 uit de vrije hand wordt dit heel wat moeilijker.

Een niet te verwaarlozen stuk van onze uitrusting is een lap plastic die voldoende groot moet zijn. Uitgespreid op de grond zal het vele natte knieën en ellebogen besparen, want om paddestoelen te fotograferen zal men meestal een positie moeten kiezen die zéér laag bij de grond is. Dit opgerolde stuk plastic neemt bijna geen plaats in en zal ons veel ergernis besparen.

Neem ook steeds een notaboekje mee waarin u datum en vindplaats van het gefotografeerde noteerd met, zo mogelijk, de juiste naam. Deze inlichtingen worden dan later met een etiket op het dia-raampje vermeld.

Doet u een extra-interessante vondst schiet dan een plaatje meer. Het dubbel zal zeker een plaatsje krijgen in de dia-verzameling van de Mykologische Kring.

Tot daar de uiteenzetting over mijn werkmethode. Verder ben ik steeds bereid tot een ganschouwelijke uiteenzetting tijdens één van onze uitstappen.

Ik wacht nu op de kritiek en de suggesties van de experts !

L. BEURGHIS

K U L I N A I R E   R U B R I E K

De feestdagen naderen - Een lekker schotel voor weinig werk.

Benodigdheden :

300 gr. gebraden., dun gesneden kalfsvlees
 100 gr. grote champignons
 50 gr kleine champignons (garnering)
 2 eierdooiers
 citroensap en gehakte peterselie.

Het koude kalfsvlees op een schotel uitspreiden. Witte saus maken die tamelijk dun mag zijn. Daartoe smelten wij boter in een potje, wij nemen ze van het vuur en mengen er bloem doorheen. Aanlengen met water en zachtjes laten koken, kruiden bijvoegen.

Daarna voegen wij er de grote, in schijfjes gesneden, gekookte champignons bij met enkele lepels van het kookvocht. Nu nemen wij de saus van het vuur, de twee eierdooiers worden er doorheen geklopt en enkele druppels citroen en de helft van de peterselie erdoor geroerd.

Tenslotte gieten wij de saus over het vlees en wij sieren de schotel met de kleine champignons en peterselie.

Deze saus is ook koud genietbaar en ze kan eveneens bij gekookte vis worden opgediend.

Mevr. F. DIERCKX.

Coq au vin.

Een jonge haan in vier stukken verdelen. Ieder stuk wassen, drogen en kruiden. In een pot boter of margarine smelten en de stukken laten bruinen en braden tot ze gaar zijn.

Om de saus te maken, gaan wij kleine sjalotten schoonmaken en laten ze in hun geheel bruinen in een potje, samen met een stuk hespespek. Wij kruiden met zout, peper, muskaatnoot. Wij laten alles goed bruinen.

Nu nemen wij de gebraden haan uit de grote pot en mengen door de gehruinde boter een soeplepel bloem. Wij gieten er een tas bouillon over en ook een tas rode wijn. Na toevoeging van zout, peper en muskaatnoot, peterselie en laurier laten wij dit mengsel op een stil vuur koken.

In deze saus dan, leggen wij de stukken haan, het spek, de sjalotjes en 150 gr. gewassen champignons en wij laten alles nog een kwartiertje stoven. Zo nodig nog eens kruiden.

Mevr. F. DIERCKX

Bewaren van paddestoelen voor konsumptie is een zaak die dikwijls teleurstellingen brengt.

Drogen stelt, alle voor zorgen ten spijt, zeer gemakkelijk bloot aan indringen van schimmels.

Inmaken verandert of vervormt de smaak.

Een goede manier van bewaren is diepvrizen. Verschillende proeven echter, met verse, enkel schoongemaakte vruchtlichamen, leverden ook hier niet de verwachte resultaten, want er ontstaat een sterke verkleuring en ook verlies van aroma.

De juiste formule is dan, proefondervindelijk : zo vers mogelijk schoonmaken, met een beetje boter aan de kook brengen, onder deksel eventjes laten stoven tot de paddestoelen hun vocht hebben afgegeven en in de saus drijven, vervolgens onmiddellijk na afkoeling invriezen. Het verschil in smaak met versgeogste zammen is haast niet merkbaar. Een ander voordeel : deze werkwijze maakt kompakte stapeling mogelijk en in een goede diepvriezer is steeds plaats te kort.

Over de bewaartijd, jammer genoeg, geen gegevens. Wie kan er werkelijk lang afblijven ?

A. VERVLLET.

V O N D S T E N

Zonderlinge standplaatsen van Psalliota edulis

- 1) 4 oktober 1968 - Antwerpen Frankrijklei, rand van het fietspad : twee exemplaren
- 2) 20 oktober 1968 - Antwerpen Mechelse steenweg - Park Harmonie, tussen afsluiting (stenen muurtje) en straatsteen, één zwaar exemplaar : 13 cm diameter.

J. BRUYLLANTS.

Melanospora parasitica

De studiewandeling, naar Kapellen op 8.9.1968, was een tocht vol verrassingen, zoals trouwens zal blijken uit de lijst der gevonden soorten.

Op 19.9.1968, vertelde Dr. Van den Eynde een zeer interessant nieuwtje betreffende een vondst, die vele aanwezigen nog vers in het geheugen zal staan.

In een kuil, midden een laag loofbos, hadden wij tegen de wand een dood insect aangetroffen, door Isaria aangetast. De bruin-behaarde takken van de Isaria trokken onmiddellijk de aandacht. Wij meenden aanvankelijk zelfs dat wij met een langharige spin te doen hadden. Na her en herbezien onder de loep, stelden wij echter vast dat de, als haren uitzierende uitsteeksels, niet aan het insect konden behoren. Het moest dus wel een zeer ongewone Isaria zijn. In stukken verdeeld, ging de buit in doosjes voor verder onderzoek.

Dat mikroskopisch napluizen verliep niet zonder moeite. Na lang speuren en meten kreeg Dr. Van den Eynde plots een hint uit zijn "sousconscience" : in het werk E. Müller-Kögler, Pilzkrankheiten bei Insekten, Paul Parey Berlin; 1965,

had hij vroeger iets gezien dat hem aan zijn object deed denken. Zo kon hij besluiten dat hij te maken had met de *Melanospora parasitica*, Tul., die op zijn beurt parasiteert op de parasiet van een insekt, de *Isaria*, in dit geval voorlopig nog species.

Bij vergelijking na de naaming, vond Dr. Van den Eynde een rake beschrijving en een zeer goede afbeelding in R.W.G. Dennis, Brit. Cup Fun., blz. 166-167, fig. XXXII J.

Proficiat voor de bepaling!

A. VERVLIET

Lepiota echinata

Gevieren zaten wij gezellig te babbelen in de trein, op weg naar Groenendaal, 6.10.1968. L. Beurghs tastte in zijn zak naar een doosje en toonde een bundeltje kleine bruine iet-wat geschubde paddestoeltjes. Hij vertelde dat de lamellen helder wijnrood waren toen hij ze vond. Het gelaat van J. Moens helderde op en monkelend liet hij ons raden. "Een witsporige" kregen wij als sleutel. Mevr. Kortten wou nog eens keren nog eens draaien maar wij geraakten er niet. Vol verwondering hoorden wij de naam.

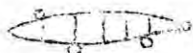
Natuurlijk kwam het doosje terug voor de dag tijdens de middag-pauze. Glunderend zaten wij twee naar de vraagtekengezichten te kijken van A. Van Houtven, J. Verenans en De Graef. Deze keer kon L. Beurghs triomfantelijk verklaren dat wij het verkleurzwammetje te zien kregen, een donkerbruine parasolzwam, *Lepiota echinata* Fr. ex Roth, gevonden in het park van Brasschaat. Zijn tamelijk zeldzame verschijning is zo apart dat Fries de zwam *Psalliota* had genoemd.

Het zoeken naar eksenplaren voor de Peerdsbostentoonstelling bleek vergeefs. Toch waren ze te zien, meegebracht uit het Zoniënbos. Jammer genoeg, waren de lamellen door verkleuring reeds paarsbruin geworden.

Coryne cylichnium

Op een dode wilg, in het restant van een bos in een zeer vochtig stuk van de hobokense vlakte trof ik op 6.11.68 enkele ascos die me door de tint van het paars verdacht schenen. Verder kan ik vaststellen dat zelfs zeer kleine paddestoeltjes een schotelvormig uitzicht vertoonden.

Raadpleging van R.W.G. Dennis, na mikroskopisch nazicht, leverde me dan ook dadelijk de bepaling Coryne cylichnium. Een soort die we waarschijnlijk te dikwijls op onze uitstappen onachtzaam voorbijlopen. Interessant in elk geval, de langwerpige sporen zijn meerhokkig en voorzien van ronde blaasjes vlak naast de tussenschotten. Dennis noemt ze nevensporen "secondary spores".

A. VERVLIET.

Gloeophyllum abietinum

Vlak bij de Scheldedijk in Hoboken, op een glibberige balk, die als geïmproviseerde brug over een brede gracht ligt zagen wij op 12.11.68 een mooie houtzwam. De oogst werd een perikuleuze onderneming, maar ik kon s'avonds op de vergadering enkele exemplaren tonen, die door L. Imler en M. Morren prompt werden bepaald als Gloeophyllum abietinum. Vooral M. Morren kende hem zeer goed omdat hij hem in Oostenrijk dikwijls had gezien met grote vruchtlichamen.

Deze mooie zwam is een typische bergsoort. De bovenkant fijn viltig met de kleur van gemalen koffie. Door een verschil in toon schijnt hij dwars gestreept en door de ondiepe plooien is de rand ietwat lobbijg. Het is een steelloze paddestoel met lamellen die breed uit elkaar staan niet gaafrandig. Om de kleur te beschrijven lijkt chocolademelk me de beste vergelijking.

Aanvankelijk meende ik dat mijn zwammen verdord waren, maar enkele exemplaren, onder een kolf bewaard, vertoonden twee dagen later een witte breedstrepige sporee en wit ontspruitend mycelium

A. VERVLIET.

"Ook was ik met de Heer Claes en zijn kinderen op de tentoonstelling in het peerdsbos. Dit is zeer leerrijk. Eén zaak vind ik spijtig : slechts van enkele zwammen wordt de Nederlandse naam opgegeven op de kaartjes. De kinderen van de Heer Claes die zoveel belangstelling hebben voor de zwammen wereld verloren spoedig hun belangstelling omdat zij met het latijn geen weg weten. Ook bij grote bezoekers komt een gevoel van spijt om dit tekort".

Pater Landewald Janssen

Aanhaling uit brief aan A. Vervliet 15 oktober 1968.

BLADZIJDEN VOOR DE JEUGD

=====

De Antwerpse Mycologen.

DE mycologen zijn een groep mensen die zich aan paddestoelen interesseren.

Het is een aangename groep waar ik graag mee wandel.

De leider is mijnheer Inler.

De leden vermakken en zich, buiten enkelen, niet te babbelen. De mannen zoeken paddestoelen op brandplaatsen, bossen en bomen. De fotografen die dijs nemen zijn: Juffrouw Moreil, mijnheer Morren, mijnheer Swalen en mijn vader. De kinderen spelen het liefst in de speeltuin van Mariaburg. De laatste uitstap gaan wenaar Verneullen, 't is niet voor de wandeling maar wel voor de rijstap.

Om een goed mycolog te zijn moet ge een goede neus hebben en een mond die goed kan spreken.

Er zijn plezierige mannen bij. Te beginnen met onze voorzitter mijnheer Inler die altijd een uur blijft plakken op honderd meters. Hij bukt zich nooit want ze moeten hem alles aanbrengen. mijnheer Morel waarom kapt gij de paddestoelen hun haar niet? Gij denkt "alssik er één kap moet ik die op uitwerpsels groeien ook kappen en daar ben ik te goed voor" Maar mijnheer Verneullen zegt dat niet want hij zit er met een vergrootglas naar te kijken.

Iederjaar houden de mycologen twee tentoonstellingen. Waar ik graag aan help 't is winterru, en ik veralannig naar de lentenuitstappen met mijn kameraden.

Jozef Jaeken

sic.

G E U R E N

Kerels uw neus gebruiken ! Iedere paddestoel besnuffelen, want ..... jonge gasten hebben véél voor op grote mensen, naar ze moeten dat willen weten.

De jeugd bezit veel sterkere observatiemogelijkheden dan de volwassenen. Haar waarnemingsvermogens of zintuigen staan nog open voor indrukken. Zij zijn nog niet door gewoontes en patronen gericht of zelfs afgestompt.

Veel meer dan een klank voor ons gehoor, een oneffenheid voor onze tastzin, een kleur of beeld voor onze ogen, of zelfs een smaak in onze mond, heeft een geur, die ons in de neus komt, een aantrekkelijk, een afstotend of een onverschillig karakter. Anders gezegd, ons reukorgaan werkt *instinktief* als bij een dier. Hoe jonger wij zijn hoe meer uitgesproken dat gebeurt. Het gevolg : Hilde loopt ver om het bosje heen als ze stinkzwan ruikt, Bart versnelt zijn stap als hij gewaar wordt dat moeder wafels staat te bakken en Luc herkent de uitlaatgassen van een wagen die met benzine of dieselolie rijdt.

Ja jongens en meisjes, die met de kring mee op wandel gaat en alle jonge vrienden, die de mykologie ernstig aanpakt, van deze natuurlijke geschiktheid gaan jullie profiteren om de paddestoelen te leren kennen. Wij zullen met onze neus mykologie studeren. Voor wij vertellen hoe dat zal gebeuren, eerst vier verhaaltjes.

Dr. Van den Eynde sleet een groot deel van zijn jeugd in Noorderwijk bij Herentals. Bij het beruiken van de *Clitocybe vibecina*, sensu Favre, zag hij zichzelf als jongen tussen de balken van een windmolen in dat kempisch dorp.

Als J. Bruylants de geur van een bepaalde paddestoel opsnoof (ik weet niet meer precies welke) herinnerde ze zich steeds een paadje, op haar weg naar school, waar dezelfde reuk hing.

Als de scherpe geur van de *Tricholoma sulfureum* of narciszwan voor het eerst mijn neus prikkelde, meende ik een put weer te zien op de Turnhoutse baan in Wijnegem. Wij buitenjongens ston-

den nieuwsgierig op de rand te kijken naar de groen geworden zavel rond de bloot gelegde gasleidingen die lekken vertoonden.

Onlangs nog, tijdens de tentoonstelling in het Instituut van Tropische Geneeskunde, kreeg ik de *Cortinarius canphoratus* Fr. (vroeger *hircinus* Bolt) onder de neus geduwd. Dadelijk deed hij mij denken aan Jefke Van Gerwen, de Wijnegense hoefsnid. Jefke kwam puffend en blazend met een gloeiend hoefijzer, tussen een lange tang, aangedragen. Dan drukte hij het ijzer tegen de vastgebonden poot van een paard en de rook en stank van het brandend hoorn spreiden zich in het rond. Bewaarschoolherinneringen.

Uit deze geschiedenisjes blijkt dat onze hersenen optekenen, registreren, een situatie memoriseren waarin ons reukorgaan geprikkeld werd. Geloerde woorden om te zeggen dat een geur indrukken van allerlei aard teweegbrengt in onze hersencentra. Deze indrukken blijven als herinneringen in ons onderbewustzijn bewaard. Zij kunnen ook zeer lang meegaan. Ze komen ons soms pas 60 jaar later weer voor de geest.

Uit de verhaaltjes is ook af te leiden dat, in onze prille jeugd, deze reukgevoelens hetsterktst op ons geheugen inwerken.

Zo komen wij tot ons eerste besluit :

Voor de studie van de paddestoelen gaan wij jonge kerels de zaken omdraaien. Wij besmuiven de zwan en wij zetten onbewust de computer van onze hersenen in werking. Zonder dat wij het beseffen maakt hij filmen, geluidsbanden en legt zelfs gemoedstoestanden vast. Juist door het beruiken van de paddestoel prenten wij in ons geheugen een reeks herinneringen vast. Onze hersencentra worden beïndrukt door omstandigheden die wij zelf niet bevelen, maar die zich naar onze natuurlijke geschiktheden richten. Wij scheppen zo, door het in ons opnemen van de geur, de mogelijkheid ons later de naam en het uitzicht van een paddestoel voor de geest te brengen. Het zou aldus kunnen gebeuren, wanneer wij over een jaar of tien een echte anijsplant zien en ruiken, dat wij ons terug in het Peerdsbos wanen naast Mr. Inler, die een mooie blauwachtig groene *Clitocybe odora* in de hand houdt.

Dit voorbeeld werd opzettelijk gekozen om ons tweede besluit te illustreren. Wij moeten de geur van de paddestoelen zelf van buitenleren. Als wij in de boeken kijken, bv. A. Maublanc *Les Champignons de France*, moeten wij ondervinden dat de geur van vele zwammen vergeleken wordt met de reuk van stoffen die wij slechts zeer zelden te ruiken krijgen, zoals anijs, ranzige boter en rapen. Sommige kennen wij zelfs helemaal niet meer: carbuur bv. Wij moeten vaststellen dat wij niet meer over dezelfde vergelijkingsmiddelen beschikken als de vroegere mykologen. Wij gaan onze plan trekken en steeds opnieuw onze zwammen be-ruiken en besnuffelen. Desnoods wrijven wij een stukje van het vlees tussen de vingers en het komt ons nog eens onder de neus. Zo kunnen wij op de duur, met onze ogen toe, de *Lactarius camphoratus* en *Ananita citrina* herkennen en zelfs moeilijke soorten een naam geven, als wij eraan hebben geroken

SPEURHOND.

Sekretariaat : Morren M., Alfons Schnei erlaan , I46
 Deurne Antwerpen . Tel :35 95 64.

LIJST 22

PADDENSTOELENTENTOCNSTELLING

op 23, 24 en 25 september 1967, in het Provinc. Instituut voor Tropische Geneeskunde, Nationalestraat te Antwerpen. In gewaardeerde samenwerking met Prof . Dr R. Van Breuseghem.

De lijst bevat slechts de namen der vers aangebrachte soorten, dus met uitsluiting van de in cultuur gekweekte pathogene schimmels van de mykologische afdeling van het instituut, de brand- en roestzwammen van dhr A. Grijp en de verzameling van dhr A. Vaes : slijmzwammen.

klas
 orde

B A S I D I O M Y C E T E N
 A g a r i c a l e n

BOLETACEEËN

- Gyroporus : cyanescens
- Tylopilus : felleus
- Tuhiporus : erythropus, appendiculatus, edulis, calopus.
- Krombholzia: leucophaeus, aurantiacus, rufescens
- Xerocomus : chrysenteron var. versicolor , subtomentosus, parasiticus, badius.
- Ixocomus : piperatus, bovinus, variegatus, granulatus, luteus, flavus,
- Paxillus : involutus, panuoides,
- Gomphidius: viscidus

CANTHARELLACEEËN Cantharellus: cibarius

HYGROPHORACEEËN Hygrocybe : miniatus, psittacinus.

PLEURCTACEEËN Limacium : chrysapis

PLEURCTACEEËN Lentinellus: cochleatus

PLEURCTACEEËN lentinus : tigrinus

MARASMIACEEËN Pleurotus : dryinus, ostreatus

MARASMIACEEËN Marasmius : androsaceus, oreadus, ramealis, peronatus, druvophilus, acervatus

MARASMIACEEËN Collybia : maculata, fusipes, platyphylla.

MARASMIACEEËN Mycena : vitrea, avenacea, peliantina, pura, galericulata, inclinata, polygramma epypterygia, galopus, vulgaria, acicula, metata.

MARASMIACEEËN Delicatula: candida

TRICHOLOMACEEËN Omphalia : pyxidata

TRICHOLOMACEEËN Hygrophoropsis: aurantiaca

TRICHOLOMACEEËN Laccaria : amethystina, proxima, laccata.

TRICHOLOMACEEËN Clitocybe : dealbata, phyllophila, (cerussata), odora, infundibuliformis, clavipes suaveolens,

TRICHOLOMACEEËN Melanoleuca: melaleuca (vulgaris)

TRICHOLOMACEEËN Tricholoma: flavobrunneum, populinum, ustale, scalpturatum, equestre, columbetta saponaceum, sulfurum.

- Calocybe : carneum, aggregatum
 Tephrophana: atratum
 Rhodopaxillus: nudus, sordidus
- RHODOPHYLLACEEN *Nolanea*: icterinus
Entoloma : sericeus, turbidum
Leptonia : euchous, lazulinus (chalybaeus)
- NAUCORIACEEN *Inocybe* : dulcamara, Cookei, maculata, fastigiata, pyriodora, geophylla, eutheles, decipientoides, napipes, petiginosa, asterospora, sambucina, hirtella.
- Alnicola* : escharoides, phaea
Hebeloma : radicosum, sarcophyllum, (versipele) sacchariolens, crustiliniforme.
Cortinarius: elatior, collinitus, mucosus, delibutus, alboviolaceus, anomalus, bolaris, cinnamomeus, semisanguineus armillatus, paleaceus, hemitrichus castaneus, obtusus, multiformis.
Fulvidula: spectabilis, penetrans.
Pholiota : mutabilis,
Flammula : flavida, astragalina, lubrica, gummosa, carbonaria
Hypholoma: elongata, suberica, sublateritium fascicularis
Stropharia: semiglobata, squamosa, aeruginosa, aurantia
- RUSSULACEEN *Russula* : delica, nigricans, adusta, densifolia virescens, cyanoxantha, vesca, aeruginea, grisea, rosea, xerampelina claroflava, caerulea, Turci, chamaeleontina, paludosa, Velenovsky, nitida, brunneo violacea, puellaris, atropurpurea, fragilis, emetica, Knauthii sardonica, fellea, ochroleuca, pectinata, sororia, laurocerasi, Quelletii nauseosa, sanguinea, maculata.
- Lactarius*: velleus, chrysorrheus, terminosus turpis (plumbeus), blennius, vietus glyciosmus, rufus, glutinopallens quietus, decipiens, campharatus serifluus, theiogalus, obscuratus controversus

orde

T r e m e l a l e n

CALOCERACEEN

- Dacryomyces* : deliquescens
Calocera : cornea, flammea

orde   A p h y l l o p h o r a l e n

- CLAVARIACEEN   Clavaria : formosa, rugosa, cristata, dissipabilis.
- CORTICIACEEN   Peniophora: gigantea
- MERULIACEEN   Gyrophana: pinastri
- STEREACEEN   Stereum : hirsutum, rugosum, purpureum
- HYDNACEEN   Hydnum : repandum
- PHYLACTERIACEEN Calodon: velutinum, zonatum
- Phylacteria: terrestris
- POLYPORACEEN   Polyporus: giganteus
- Spongipellus: Corealis
- Leptoporus : albidus, amorphus, adustus
- Phaeolus : rutilans, Schweinitzii
- Coriolus : hirsutus, versicolor
- Lenzites : betulina
- Trametes : gibbosa
- Ungulina : fomentaria, annosa, betulina
- Phellinus: robustus
- Xanthochrous: perennis
- Fistulina : hepatica
-

klas   G A S T E R O M Y C E T E N

orde   P h a l l a l e n

- PHALLACEEN   Mutinus : caninus
- Phallus : impudicus
-

orde   L y c o p e r d a l e n

- LYCOPERDACEEN Calvatia : excipuliformis (saccatum)
- Lycoperdon: perbatum, pyriforme.
- Vascellum: depressum (Lycoperdon hiemale)
-

orde   S c l e r o d e r m a t a l e n

- SCLERODERMATACEEN / Scleroderma: aurantium, verrucosum
-

klas   A S C O M Y C E T E N

orde   P e z i z a l e n

- HELVELLACEEN   Helvella : crispa
- Cyathipodia: macropus (Macropodia macropus)
- HUMARIACEEN   Aleuria (Peziza): aurantia
- Neotiella (Peziza): rutilans
- HELOTIACEEN   Helotium (Cudonilla) aciculare
- Bulgaria : inquinans
-

orde   T u b e r a l e n

 ELAPHOMYCETACEEEN Elaphomyces : muricatus

onderklas   P Y R E N O M Y C E T E N
 orde   H y p o c r e a l e n

 HYPCREACEEEN   Hypocrea : citrina
 HYPOMYCETACEEEN   Hypomyces: luteo-virens

orde   S p h a e r i a l e n

 XY L A R I A C E E E N   Xylaria : polymorpha, hypoxylon.

klas   M Y X O M Y C E T E N
 orde   L i c e a l e n

 LYCOGALACEEEN   Lycogala : epidendron

=====

Sekretariaat : M. Morren, Alfons Schneiderlaan, 146 Deurne Antw.

LIJST 24

MEERDAAGSE TOCHT NAAR JUNGLISTER (Luxemburg), 26-27-28-29/8/67

Zaterdag 26 augustus, namiddaguitstapje in de bossen van Blumenthal.

GIDS : DHR F. VAN DEN EYNDE

DEELNEMERS : Mme J. De Smet; Dhr G. De Waele; Mme L. Kortens; Mej. B. Schiltz; Dhr F. Van den Eynde; Dhr R. Van der Haeghen.

GEVONDEN SOORTEN

klas BASIDIOMYCETEN
orde Agaricales

- BOLETACEEËN Xerocomus: chrysenteron, subtomentosus.
Ixocomus: luteus, elegans.
Gmphidius: viscidus; glutinosus
Paxillus : involutus, atrotomentosus.
- CANTHARELLACEEËN Cantharellus : cibarius.
- MARASMIACEEËN Marasmius : rotula, confluens, peronatus
Collybia(Mucidula): radicata, mucida.
Mycena : pura
- TRICHOLOMACEEËN Clitocybe : Alexandri
Tricholoma: sp.
Laccaria : laccata, amethystina
- NAUCORIACEEËN Inocybe : maculata, 3 sp.
Pholiota : mutabilis.
Stropharia: semiglobata.
- COPRINACEEËN Psathyrella: candolleana.
Coprinus : sp.
- LEPIOTACEEËN Psalliota : silvicola.
- VOLVARIACEEËN Pluteus : cervinus.
- AMANTACEEËN Amanita : solitaria, phalloides, vaginata,
rubescens.
- RUSSULACEEËN Russula : delica, densifolia, cyanoxantha,
lepida, rosea, chamaeleontina, mellio
lens. emetica, sardonina, exalbicans
solaris, fellea, foetans, nauseosa
olivacea
Lactarius : piperatus, chrysorrhoeus, quietus,
acris, deliciosus.

orde Tremellalen

CALOCERACEEEN Calocera : cornea

orde Aphyllophoralen

CLAVARIACEEEN Clavaria : cristata.
 HYDNACEEEN Hydnum : repandum
 POLYPORACEEEN Lenzites (Daedalea) : quercina
 Trametes : suaveolens
 Xanthochrous (Polisticus) : perennis

klas GASTEROMYCETEN

orde Phallalen

PHALLACEEEN Phallus : impudicus

orde Lycoperdalen

LYCOPERDACEEEN Lycoperdon: perlatum, pyriforme
 GEASTRACEEEN Geaster: fimbriatus.

Zondag 27 augustus

STUDIEWANDELING NAAR BEITWELTER

DEELNEMERS: Mevr. J. De Smet; Dhr & Mevr. Dielen F.; Dhr G. De Waele; Dhr & Mevr. Imler; Mevr. L. Korten; Mej. B. Schiltz; Dhr F. Van den Eynde; Dhr Van der Haeghen; Dhr Van der Veken.

GEVONDEN SOORTEN

klas BASIDIOMYCETEN

orde Agaricalen

BOLETACEEEN Tubiporus: luridus?, appendiculatus, edulis
 aereus.

Krombolzia: aurantiacus.

Xerocomus: armeniacus, subtomentosus

CANTHARELLACEEEN Cantharellus: tubaeformis, cibarius,
 cornucopioides, sinuosis = Craterellus

HYGROPHORACEEEN Limacium : eburneus.

PLEUROTACEEEN Panellus : stipticus.

Phyllotus: applicatum.

Lentinellus: cercinus.

Crepidotus: mollis.

MARASMIACEEEN Marasmius: scorodonium, languidus, ramealis,
 peronatus, cohaerens (ceratopus)
 lupuletum.

Collybia : platyphylla, mucida, radicata.

Mycena : acicula, aetites.

- TRICHOLOMACEEEN *Laccaria* : *laccata*
Tricholoma : *sejunctum*, *scalpturatum*
Calocybe : *aggregatum*
- RHODOHYLLACEEEN *Entoloma* : *lividum*.
- NAUCORIACEEEN *Inocybe* : *dulcamara*, *fastigiata*, *maculata*,
pyriodora, *obscura* s.l.;, *geophylla*
geophylla var. *lilacina*, *petiginosa*,
HEBELOMA / *sacchariolens*. sp.
- PHOLIOTA : *mutabilis*.
CONOCYBE : sp.
- COPRINACEEEN *Psathyrella* : *leucotephra*, 2 sp.
Lacrymaria : *velutina*.
Coprinus : *plicatilis*, *radians*, *lagopus*.
- LEPIOTACEEEN *Lepiota* : *echinata*, *felina*, *clypeolaria*, *seminuda*
Psalliota : *comtula*
- VOLVARIACEEEN *Pluteus* : *cervinus*, *semibulbosus*, *satur*, *chryso-*
phaeus s.s. Konr. - Maublanc
- AMANTACEEEN *Amanita* : *phalloides*, *aspera*, *vaginata*.
- RUSSULACEEEN *Russula* : *delico* s.l.;, *densifolia*, *cyanoxantha*
heterophylla, *lepida*, *olivacea*,
xerampelina, *Velenovsky* ?, *puellaris*
exalbicans, *veterinosa*, *sanguinea*,
violacea?, *Mairei*, *foetens*, *farinipes*
integra, *aurata*, *lilacea*, *luteotacta*
pseudointegra (uitvoerig beschreven
door L. Imler in handschrift)
- Lactarius* : *scrobiculatus*, *vellereus* var. *veluti-*
nus, *acris*, *fuliginosus*, *blennius*,
fuloissimus, *quietus*, *subdulcis*, 2 sp

---

orde Tremellalen

CALOCERACEEEN *Calocera* : *cornea*.

---

orde Aphyllophoralen

- CLAVARIACEEEN *Clavaria* : *cristata* (met zwarte parasiet)
pistillaris
- MERULIACEEEN *Merulius* : *papurinus*
- STEREACEEEN *Stereum* : *hirsutum*, *purpureum*
? *Stereum* : sp.
- HYDNACEEEN *Hydnum* : *repandum*
- PHYLACTERIACEEEN *Phylacteria* : *terrestris* (f. *laciniata* ?)
- POLYPORACEEEN *Melanopus* : *squamosus*, *elegans*, *Forquignoni*.
Daedalia : *biennis*.
Spongipellis : *boealis*.
Leptoporus : *caecius*, *adustus*.
Phaeolus : *rutilans*
Coriolus : *versicolor*, *hirsutus*
Lenzites : *betulina*
Irpex : sp. (*lacteus* ?)
Tremetes : *gibbosa*, sp.
Fomes : sp.
Inonotus : sp.
Ganoderma : *applanatum*
Poria : *sanguinolenta*, sp.
Fistulina : *hepatica*

klas **G A S T E R O M Y C E T E N**
 orde **L y c o p e r d a l e n**

Lycoperdaceeën **Lycoperdon** : sp.

---

orde **S c l e r o d e r m a t a l e n**

~~SCLERODERMATACEEËN~~ **Scleroderma** : verrucosum

---

orde **N i d u l a r i a l e n**

~~NIDULARIACEEËN~~ **Crucibulum** : laere (vulgaris)
Cyathus : striatus

---

klas **A S C O M Y C E T E N**
 orde **P e z i z a l e n**

~~PEZIZACEEËN~~ **Peziza** (Aleuria) : sp.
~~HUMARIACEEËN~~ **Lachnea** : hemispherica

---

orde **H e l o t i a l e n**

~~HYALOCYPHACEEËN~~ **Dascyscyphus** : sp.
~~DERMATACEEËN~~ **Mollisia** : sp.

---

onderklas **P Y R E N O M Y C E T E N**
 orde **H y p o c r e a l e n**

~~HYPOCREACEEËN~~ **Chromocrea** : sp (wat gelijkend op *Hypocrea*
citrina, maar bolletjes)

---

orde **S p h a e r i a l e n**

~~XYLARIACEEËN~~ **Xylaria** : polymorpha
Hypoxylon : fragiforme

---

klas **M Y X O M Y C E T E N**
 onderklas **E X O S P O R E E E N**
 orde **C e r a t i o m y x a l e n**

~~CERATIOMYXACEEËN~~ **Ceratiomyxa** : fruticulosa

---

onderklas **E N D O S P O R E E E N**
 orde **L i c e a l e n**

~~CRIBRARIACEEËN~~ **Cribraria** : argillacea
~~LYCOGALACEEËN~~ **Lycogala** : epidendron

orde Trichalen

 ARCYRIACEEEN Arcyria : nutans, incarnata ?
 TRICHIACEEEN Trichia : sp.
 Hemitrichia: vesparium

orde Stemonitalen

 STEMONITACEEEN Stemonites: sp.

orde Physaralen

 PHYSARACEEEN Badhamia : sp.
 Physarum : sp.
 Fuligo : septica
 Craterium : sp.
 DIDYMIACEEEN Didymium : cellatum

=====

Maandag 28 augustus

STUDIEWANDELING NAAR MULERTHAL (voormiddag)

GIDS : DHR P. VAN DER VEKEN

DEELNEMERS: Mevr. J. De Smet, Dhr & Mevr. F. Dielen, Dhr G. De Waele, Mevr. L. Kortens; Mej. B. Schiltz; Dhr R. Van der Haeghen Dhr P. Van der Veken.

GEVONDEN SOORTEN

-----

klas BASIDIOMYCETEN
 orde Agaricalen

BOLETACEEEN Strobilomyces: strobilaceus
 Tubiporus : edulis
 Paxillus : atramentosus

CANTHARELLACEEEN Cantharellus: cibarius, cornucopioides (Crate
 PLEUROTACEEEN Crepidotus: mollis rellus)

MARASMIACEEEN Marasmius : peronatus, lupuletorum
 Collybia (Mucidula): radicata, mucida
 Mycena : pelianthina, pura, metata.

TRICHOLOMACEEEN Laccaria : amethystina
 Clitocybe : odora
 Melanoleuca: sp.
 Tricholoma : rutilans, pardinum

RHODOPHYLLACEEEN Entoloma: lividum

NAUCORIACEEEN Inocybe : sp.
 Cortinarius: mucifluus, venetus, sp.
 Hypholoma : epixantha, fascicularis

COPRINACEEEN Coprinus : comatus

LEPIOTACEEEN Lepiota : irrorata, echinata, cristata, felina,
 metulaespora, seminuda, mastoidea.

VOLVARIACEEEN Psalliota : silvicola
 Pluteus : cervinus

AMANI TACEEEN Amanita : phalloides, rubescens, vaginata,
umbrinolutea.
RUSSULACEEEN Russula : delica, nigricans, densifolia, cyano
xantha, lepida, xerampelina, fellea
foetens
Lactarius: vellereus, blennius, vietus, volenus,
deliciosus.

---

orde Tremellalen

TREMEJLACEEEN Tremella : sp.

---

orde Aphyllophoralen

HYDNACEEEN Hydnum : repandum
POLYPORACEEEN Melanopus: varius
Ungulina : annosa (Fomes)

---

klas GASTEROMYCETEN
orde Phallalen

PHALLACEEEN Phallus : impudicus

---

orde Lycoperdalen

LYCOPERDACEEEN Lycoperdon: echinatum
GEASTRACEEEN Geaster : nanus

---

klas ASCOMYCETEN
orde Helotialen

HELOTIACEEEN Calycella: citrina

---

klas MYXOMYCETEN
onderklas EXOSPOREEEN
orde Ceratiomyxalen

CERATIOMYXACEEEN Ceratiomyxa: fruticulosa

---

onderklas ENDOSPOREEEN
orde Stemonitalen

STEMONITACEEEN Stemonites : 4 sp.

---

orde Physaralen

PHYSARACEEEN Physarum: sp
Fuligo : septica

Maandag, 27 augustus 1968 (namiddag)

STUDIE WANDELING NAAR BEITWELLER

GIDS : DHR P VAN DER VEKEN

DEELNEMERS : Mevr. J. De Smet; Dhr & mevr. F. Dielen; Mey. Schiltz
Dhr Van der Veken P.;

GEVONDEN SOORTEN

=====

klas	B A S I D I O M Y C E T E N
orde	A g a r i c a l e n

BOLETACEEËN	Xerocomus : sanguineus
	Ixocomus : flavus, tridentinus
	Paxillus : atramentosus
PLEUROTACEEËN	Acanthocystis : algidus
MARASMIACEEËN	Collybia (Mucidula): radicata, mucida
	Mycena : pura
TRICHOLOMACEEËN	Clitocybe : odora
	Tricholoma: rutilans, pardinum
	Nyctalis : parasitica
LEPIOTACEEËN	Lepiota : cristata, metulaespora, echinacea.
VOLVARIACEEËN	Pluteus : cervinus
AMANTHACEEËN	Amanita : phalloides, rubescens, vaginata.
RUSSULACEEËN	Russula : delica, nigricans, cyanoxantha, felba ochroleuca, xerampelina, lepida, foetens, maculata, luteotacta
	Lactarius : insulsus, acris, pyrogalus

---

orde	A p h y l l o p h o r a l e n

CLAVARIACEEËN	Clavaria : cinera, pallida
POLYPORACEEËN	Polyporus : pricipes
	Melanopus : varius
	Phellinus : dryadeus

---

klas	A S C O M Y C E T E N
orde	H e l o t i a l e n

GEOGLOSSACEEËN	Leotia : lubrica
----------------	------------------

---

klas	M Y X O M Y C E T E N
onderklas	E X O S P O R E E Ë N
orde	C e r a t i o m y x a l e n

CERATIOMYXACEEËN	Ceratiomyxa : fruticulosa
------------------	---------------------------

onderklas	E N D O S P O R E E Ë N
orde	L i c e a l e n

RETICULARIACEEËN	Reticularia: lycoperdon
------------------	-------------------------

orde   S t e m o n i t a l e n

STEMONITACEEËN   Stemonites: sp.

orde   P h y s a r a l e n

PHYSARACEEËN   Fuligo   : septica

Verder nog 4 species behorend tot verschillende geslachten

Dinsdag, 29 augustus 1968

STUDIEWANDELING NAAR GRÜNEWALD

GIDS : DHR P. VAN DER VEKEN

DEELNEMERS : Mevr. J. De Smet,; Dhr & Mevr. F. Dielen
Mej; Schiltz, B.; Dhr Van der veken, P.;

GEVONDEN SOORTEN

klas   B A S I D I O M Y C E T E N

orde   A g a r i c a l e n

BOLETACEEËN   Krombholzia: rufescens
Gomphidius: glutinosus
Paxillus : atramentosus

TRICHOLOMACEEËN   Tricholoma: rutilans
Naucoriaceeën   Inocybe   : eutheles
Hypholoma: fascicularis

LEPIOTACEEËN   Psalliota: silvicola

AMANTACEEËN   Amanita   : phalloides, rubescens, vaginata

RUSSULACEEËN   Russula   : nigricans, lepida, cyanoxantha,
xerampelina var. erythropus, foetens

Lactarius: vellereus, blennius, rufus,

orde   A p h y l l o p h o r a l e n

PHYLACTERIACEEËN   Phylacteria: palmata, terrestris

POLYPORACEEËN   Leptoporus: lacteus, sp.

Phellinus: sp.

Xanthochrous: radiatus

klas   G A S T E R O M Y C E T E N

orde   P h a l l a l e n

PHALLACEEËN   Phallus   : impudicus

orde   L y c o p e r d a l e n

LYCOPERDACEEËN   Lycoperdon: echinatum

klas   A S C O M Y C E T E N
 orde   P e z i z a l e n

HUMARIACEEEN   Aleuria (Peziza): aurantia

klas   M Y X O M Y C E T E N
 onderklas   E X O S P O R E E E N
 orde   C e r a t i o m y x a l e n

CERATIOMYXACEEEN   Ceratiomyxa : fruticulosa

orde   T r i c h a l e n

TRICHIACEEEN   Trichia : sp.
                       Hemitrichia : vesparium

orde   P h y s a r a l e n

PHYSARACEEEN   Fuligo : septica
